

København 3/12 18
**Forstander, Pastor
Fr. Heiberg.**

* 28. Juni 1850 † 8. December 1918.

Efter omtrent et Aars haabløs Sygdom og et langvarigt Sygeleje er Døvstummeinstitutts Forstander, Pastor Fr. Heiberg afgaaet ved Døden i Gaar Middags.

Han var født og opdraget paa Instituttet som Søn af daværende Forstander, Professor Søren Heiberg og havde, med Undtagelse af en Periode paa godt en halv Snæs Aar, da han var Præst i Jylland, tilbragt hele sit Liv i de døvstummes Kreds: som deres Legekammerat, Lærer, Forstander og Sjælesørger. Derfor forstod han deres Tankesæt som faa, derfor var han for dem ligesom Symbolet paa den Kilde, hvorfra hele deres Livsindhold udsprang, derfor saa de op til ham som den, der havde Myndighed, men ogsaa som den, til hvem de kunde komme som til en Fader eller ældre Ven. Og selv elskede han sin Anstalt som kun den gør, der ved Slægts- og Traditionsbaand er knyttet til et gammelt Hjem. Daarligt kunde han være borte fra Instituttet blot et Par Dage, og egentlig Ferie tog han sig aldrig, ikke fordi han ikke havde Lyst til at slippe Arbejdet, men fordi han ligesom aandede den Luft lettest og med størst Velbehag, der svævede over det gamle Institut paa Kastelsvej. Naar han med Haanden paa Ryggen og Piben i Munden vandrede rundt i Haven derude og gav Besked til højre og venstre, var det indlysende for enhver, at her var hans Rede, her følte han sig hjemme.

Pastor Heiberg, hvis Holdning og Skikkelse mest af alt mindede om en Officers, kunde paa mange gøre Indtryk af noget haardt og stejlt. Myndig, som han var, vidste og viste han ogsaa, hvad han vilde, men bag den haarde Skal var der et barnligt, blødt Sind, der undertiden kunde give sig Udslag paa en rørende Maade, og for den, han havde faaet Tro paa og Tillid til, var han en trofast og virksom Hjælper. Arbejde gik han aldrig af Vejen for, han var en gennemflittig Mand og tillige en i den gamle Nøjsomheds Skole opdraget Personlighed, hvis omhyggelige Administration af Instituttet har sparet Staten mange, mange Penge.

Den afdøde var den første herhjemme, der som Præst samlede de døvstumme til Gudstjeneste paa forskellige centrale Steder i Landet, og netop nu til Sommer havde de døvstumme i Varde og Omegn tænkt at fejre 25 Aarsdagen for hans første Gudstjeneste i Jylland med en Fest og ved denne Lejlighed fejre ham som Banebryder i Præstesagen.

Stor Fortjeneste har han ogsaa indlagt sig af Stammevæsenet, idet han oprettede og i mange Aar paa Instituttet i København husede Statens Institut for talelidende, der senere er henflyttet til Rosenvænget.

Endelig vil de døvstumme paa Island sikkert ikke glemme, at det var ved Pastor Heibergs Hjælp Døvstummevæsenet deroppe antog faste Former, og at næsten alle de Lærerkrafter, der har virket i denne Sag paa Island, har faaet deres Uddannelse paa Instituttet i København under hans Ledelse.

Alt i alt en Mand, der har sat sine Spor inden for Faget, og som i Kraft af det storslaaede i hans Karakter og ydre Fremtræden ikke saa let vil glemmes.

Den kgl. Døvstummeskole i Fredericia.
F. Bech.